

Na jutrovem.

(Potopisne in narodopisne črtice.)

Spisal dr. Fr. L.

VIII. K piramidam.

Egipet in piramide — to dvoje se ne dá ločiti. Kdor pride v Egipet, pa ni videl piramid, podoben je onemu, ki je prišel v Rim, pa ni videl cerkve sv. Petra. Piramide so svetovno znane in sloveče. Že stari pesnik Horacij se spominja visoke piramide.

Zato vabim tudi čitatelja, da gre z menoj v duhu v Gizeh k velikim piramidam, ki so od Kajire dobri dve uri daleč proti večerni strani ali libijski puščavi. Odkritosrčno povem, da ne ljubim nikake napetosti, nikakega pretiravanja. Res, da me je mikalo iti k piramidam, a šel sem tako hladnokrvno, kakor bi šel na sprehod, zakaj hotel sem jih opazovati popolnoma mirno in natančno. Hotel sem namreč spoznati prav jasno, ali je to delo res tako znamenito, kakor govoré in pišejo, ali ni toliko na tej stvari. In prav tako odkritosrčno povem, da so se mi zdele gizejske pira-

mide res velikansko delo, ob katerem potnik le strmi in se čudi.

Lepega dné zjutraj v začetku meseca sušca se napotim — bilo je pred dvema letoma — kar peš proti piramidam. Bival sem tedaj že pri msgru. Sogaru, ki mi je dal za spremstvo prav ljubeznivega, na pol črnega mladeniča. Ta je govoril laško čisto lahko in spretno in kazal lepe duševne lastnosti. Treba je, da s takimi omikanimi črnci in sploh Afričani le nekoliko občuješ in se pogovarjaš po domače, pa se preveriš, da so tako nadarjeni in duhoviti, kakor mi Evropci, ali pa še bolj. Mladenič me